

traria non urgeant argumenta hanc simplicem juris presumptionem excludentia; Ista vero presumpta donatione excluda, verius est, ut refectioni locus fiat ad limites infinuatae rationis, vel aequitatis prohibentis locupletationem de alieno, cum equitas canonica, favore privatorum non permittat poenas, quae quod interest excedat.

Super fructuum quoque ex re non meliorata perceptorum imputatione, vel compensatione cum melioramentis, questio est, quae varias habet opiniones; Pro facti autem qualitate verius decidenda est; cum distinctionibus in sua sede deductis. y

y generaliter de hac materia melioramentorum, disc. 35.

XII.

De aliis detractionibus accidentalibus.

PRÆTER eas detractiones quae in quota consistunt, ut sunt, legitima, trebellianica, & falcidia, quibus legalium detractionum terminus congruit, Aliæ omnes in varia quantitate contentes; accidentales dicuntur; Ut sunt, superius infinuata detractions melioramentorum, nec non altera eris alieni dissoluti, vel sibi merito iure competentis, aut litium, vel defensionis, ac recuperationis expensæ, si ve bonorum antiqui fideicommissi separatim, ac similes, quæ testantis prohibitionem non accedente, debentur; Illa præsertim, quæ ab eris alieni dissolutione pendeat, ea ma-

gis rigorosa explosa sententia, quæ fructuum durante iure suo perceptorum, imputationem precipit, cum verius fructus iure dominii suos heredes faciat, istaque detractions, reolutio hereditario iure, integra maneat; Quamvis testantis monitum accedat, ut ex fructibus eris alieni dissolutio fieri debeat, cum id consilium potius redolere censetur, ubi dispositionis contextus non doceat, ut sit preceptum, quod ubi addit, ad limites percepti emolumenti servandum est.

Ea vero inter unam, ac alteram legalium, & accidentalium detractionum speciem, notabilis differentia dignoscitur ut in prima quotitativa, ejus exceptio, bonorum restitutionem in totum non impedit, sed ad quotæ limites, ideoque fideicommissario, vel alteri consimiles jus habenti, pro veteriori, magisque recepta moderna sententia, immisio pro indiviso concedenda est; Secus autem in altera specie accidentalium, quæ in quantitate consistant, cum tunc incertum, seu illiquidum sit, quid & quantum, ad unum, vel ad alterum spectare debeat.

In aliis autem, quorum specialem tractationem, in foro occasio non dedit, Vel circa alienationes in earum causam referendas; Si ve circa consumptionis presumptionem ex inventarii omissione, ac aliquibus alienationibus resultantem; Aut circa non amissionem ob inventarii omissionem, ac similia, quæ in altera legalium detractionum specie infinuata sunt, in ista quoque specie accidentalium, pariformiter, & cum eisdem regulis, ac limitationibus procedunt.

Finis Libri Noni.

JO. BAPTISTÆ
DE LUCA
 VENUSINI,
 S. R. E. Presbyteri Cardinalis;
THEATRUM
VERITATIS & JUSTITIÆ,

SIVE DECISIVI DISCURSUS PER MATERIAS, SEU TITULOS
 distincti, & ad veritatem editi in forentibus controversiis Canonice & Civilibus,
 in quibus in Urbe Advocatus pro una partium scripsit, vel consultus respondit.

LIBER DECIMUS,
 De Fideicommissis, Primogenituris,
 & Majoratibus.

CUM NONNULLIS RECENTISSIMIS SACRÆ ROTÆ
Romanae Decisionibus ad materiam spectantibus; nec non Annotationibus, ac Discursibus, qui antea in Supplementis extabant, suis locis optime adiectis.

VENETIIS, MDCCXXVI.
 Ex Typographia Balleoniana.
 SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIIS.

I N D E X ARGUMENTORUM.

Quæ in hoc Libro Decimo de Fideicommissis
continentur.

D I S C. I.

Mutinen. majoratus Corrigiarum.

De majoratibus Italiæ, an regulentur juxta primogenituram & majoratus Hispaniarum cum ordine successivo, & cum prærogativa lineæ, quæ vincat ætatem, vel potius sint saluaria de seniore in seniore, spectata solum qualitate naturalis majoris natu, itaut ætas vincat prærogativam lineæ; Concluditur pro lineæ in successione, & pro ætate in administratione.

D I S C. II.

Elorentina majoratus de Guardis.

De eadem materia discursus præcedentis, an scilicet in majoratibus Italiæ attendatur solum ætas non curata lineæ, vel e contra, itaut illi majoratus differant à primogenituris; Et concluditur pro lineæ.

D I S C. III.

Januen. distributionis.

De eadem materia, an scilicet vocato majori natu, attendatur prærogativa lineæ, vel illa ætatis, ubi non agitur de successione in bonis ad commodum majoris natu, sed de distributione, seu administratione ad favorem aliorum; Et concluditur pro ætate.

D I S C. IV.

Pisauren. majoratus.

De eadem materia, an scilicet in Majoratu attendi debeat prærogativa ætatis, vel illa lineæ, & concluditur pro prærogativa ætatis.
Erecto principaliter Majoratu super aliquo Castro, vel alia re conspicua, ac in aliis prædiis, & bonis accessoriis, seu consecutivè annexis, si casus præbeat, ut Castrum præter voluntatem testatoris alteri deferatur, an remaneat Majoratus in aliis bonis.

D I S C. V.

Mutinen. majoratus de Segbitis.

De eadem materia, an in majoratu Italiæ attendi debeat prærogativa lineæ, vel illa ætatis, & concluditur pro ætate.

D I S C. VI.

Urbevetana Majoratus.

De majoratu ordinato ad favorem senioris pro administratione ad favorem omnium, non autem pro successione ad favorem unius, an importet verum majoratum; Et an ex istius derogatione facta per Principem resultet derogatio fideicommissi universalis ordinati inter descendentes; Et de alio casu majoratus administratorii, quod non alteret naturam fideicommissi universalis & simplicis, neque importare dicatur verum majoratum, seu primogenituram; Et incidenter de puncto, an vocato proximior agnato, suffragetur illa major proximitas, quam agnatus ex latere paterno seu testatoris remotior, habeat cum ultimo moriente pro lato matrem de eadem familia.

Card. de Luca, Lib. X.

D I S C. VII.

Bonon. primogeniture de Luparis.

Si de tempore facti casus fideicommissi, seu primogeniture, vel majoratus, non extent personæ de genere prius vocato, seu proximiores, an fiat locus remotioribus, seu alii de genere postea subsidiariè vocato, vel potius successio debeat stare in suspensio, sive in pendulo, donec durat spes, vel potentia existentie personarum prius vocatarum; Et an in hoc puncto suspensionis aliqua dignoscatur differentia inter fideicommissa, & primogenituras, ac majoratus; Et an ad hunc effectum differat vocatio per mortem naturalem ab illa contingente per mortem civilem, ratione caducitatis, seu contraventionis possessoris.

Et quatenus successio stare debeat in suspensio, penes quem interim esse debeat bonorum administratio.

D I S C. VIII.

Romana Commende.

De eadem materia primogenituræ certam qualitatem exigentis, si proximior de lineæ admiffa, seu prius vocata, de tempore facti casus non habeat qualitatem, seu capacitatem necessariam, an ista expectari debeat, ac successio stare in suspensio, vel potius fiat locus successioni alterius proximè venientis, sive subsidiariè vocati.

D I S C. IX.

Ferrarien. fideicommissi de Franchis.

De eadem materia suspensionis, an scilicet desiderata certa qualitate in vocatis ad fideicommissum, puta Doctoratus &c. si de tempore apertæ successiois, proximior cui illa deferatur, tunc non sit illius qualitatibus capax, fiat locus ulteriori substituto capaci, vel potius expectanda sit capacitas proximioris, ac interim successio stare debeat in suspensio.

D I S C. X.

Civitatis Castellane primogeniture.

De eadem materia, an primogenitura, vel fideicommissum stare debeat in suspensio, donec durat spes, vel potentia existentie personarum de lineæ prius vocata & admiffa; Et quatenus de facto remotior admiffus fuerit, an proximior postea superveniens illum expellat, ac successio nem revocet; Et in speciebus vacatio non provenit per mortem naturalem, sed civilem, puta per bannum, vel delictum, aut caducitatem ratione contraventionis, an filii procreati post bannum, vel delictum seu caducitatem, ab eo ex cuius persona sequuta est vacatio, admittendi sint, & expellant remotiorem admiffum.

D I S C. XI.

Romana fideicommissi de Ursinis.

De eodem, an scilicet vocato uno genere post alterum, quod testator præserti voluit; puta vocatis masculis & feminis cum prælatione masculorum, an donec istorum spes, seu potentia durat, admittende sint femine; Et quatenus admittantur, an excludantur per masculos postea superveniens; Et in specie de filio excludente propriam matrem.

D I S C. XII.

Bonon. fideicommissi de Blanchetis.

De incompatibilitate plurium fideicommissorum, vel majoratum in una persona; Et an facta electione unius incompatibilis, liceat variare, & agnoscere alterum, potissime si illud aperitur ex nova vacatione.

D I S C. XIII.

Asturien. seu Toletana majoratum.

De eadem materia incompatibilitatis duorum majoratum, vel fideicommissorum in una persona; Et an per electionem unius ex eis, intret vacatio alterius, tam de jure communi, quam de jure particulari Hispaniarum, præsertim de intelligentia legis 7. tit. 7. lib. 5. recopilat. Et de remedio tenetæ in Hispania ex l. 45. Thauri, alias l. 8. & 9. eadem tit. 7. lib. 5. recopilation.

D I S C. XIV.

Pisaven. primogenitura, seu fideicommissi.

De eadem materia incompatibilitatis duorum fideicommissorum, vel majoratum; Et an ubi ex voluntate testatorum est certa incompatibilitas, possit, vel solcat per Principem illi dispensari; Et aliqua de derogationibus fideicommissorum, & ultimarum voluntatum. Et posita contraventione possessoris unius, quod scilicet alterum incompatibile agnoscat, unde caducas seu vacatio primi resultet, an sit locus etiam restitutioni fructuum perceptorum.

D I S C. XV.

Bononien. primogenitura de Podis.

De concursu in primogenituris inter prærogativam lineæ, ac illum gradum, an scilicet post defectas aliquas lineas, vel genera personarum, vocato proximior, veniat ille, qui sit talis, attenda sola ratione, seu computatione graduum, non curata prærogativa lineæ, vel potius ista prærogativa attendi debeat, ita ut ille qui est proximior in linea primogenita, quamvis in gradu remotior, vincat gradum proximiorum lineæ secundogenitæ.

D I S C. XVI.

Valentina Majoratus.

De eadem materia concursus inter lineam & gradum, seu inter gradu æquales contententes de prærogativa lineæ in successione majoratus, vel primogenituræ; Et an prærogativa lineæ vincat ætatem.

D I S C. XVII.

Mutinen. fideicommissi de Rangonis.

De questione proximitatis in simplici fideicommissio inter transversales diversarum linearum, an scilicet remotior de una linea, in qua est primus, ex beneficio representationis, vel subingressions, seu illius vulgaris, que dicitur *Anomala*, fiat æquali gradu proximiori alterius lineæ; Et an differat quod omnes concurrentes sint de una, vel respectivé de pluribus lineis ab initio constitutis.

D I S C. XVIII.

Reatin. fideicommissi de Vecchiarellis.

De eadem materia concursus ad defectam portionem plurium ejusdem generis gradu inæqualium, an scilicet, & quando remotiores ex beneficio representationis, vel subingressions in gradum corruptum sui ascenditis jure vulgaris anomale fiant proximioribus æquales, & de eadem differentia unius, vel plurium linearum.

D I S C. XIX.

Romana fideicommissi de Pandinis.

De eadem materia concursus plurium ratione gradus, in quo sint æquales, sed inæquales in numero respectu linearum seu stirpium, puta nepotum ex duobus fratribus, & fororibus prædefunctis, an succedant in capita, vel in stirpes; Et quid ubi eorum vocatio est dependens & consequitiva à stirpibus, quia nempe sint filii in conditione potius fratrum, vel substitutorum.

D I S C. XX.

Urbevetana fideicommissi de Centiolinis.

De eadem materia concursus plurium personarum inæqualis gradus, an & quando intret necne representatio, si-ve juxta eius operationem successio fideicommissaria sit in stirpes; Vel ubi adest inæqualitas in vinculo, an scilicet conjuncti cum duplici vinculo vincant eos, qui ex uno tantum latere conjuncti sunt.

D I S C. XXI.

Fulginaten. fideicommissi de Roncallis.

De eadem materia concursus plurium graduum inæqualium, ut remotiores ex beneficio representationis, vel subingressions fiant proximioribus æquales; Et in specie, an ad defectam portionem unius ex fratribus mortui sine filiis, veniant filii fratris prædefuncti cum aliis fratribus superstitibus in vim reciproce inter primos hæredes ordinata.

D I S C. XXII.

Neapolitana distributionis.

De eadem materia concursus plurium personarum ejusdem generis cum inæqualitate graduum, vel diversitate linearum concurrentium ad eandem dispositionem; Et quantum detur omnium concursus, quomodo hic esse debeat, an in capita, vel in stirpes.

D I S C. XXIII.

Romana fideicommissi de Vicloriis.

De concursu plurium ratione proximitatis, an attendenda sit proximitas gravantis, vel gravati; Et in specie quid ubi fiat transitus de uno genere, seu ordine personarum ad alium.

D I S C. XXIV.

Placentina fideicommissi de Visdominis.

De concursu masculorum diverse qualitatis ad fideicommissum masculinum, quia nempe alii sint agnati, & procreati per masculum, alii verò cognati, & procreati per feminam, an scilicet vocatis masculis veniant solum primi, vel potius etiam secundi, habita sola ratione sexus, non curato medio.

D I S C. XXV.

Romana primogenituræ de Bubalo.

De eadem materia concursus masculorum agnatorum, & cognatorum ad fideicommissum masculinum, an scilicet sub nomine filiorum, ac descendendum masculinorum veniant masculi cognati per feminas; Et quando vocatio, vel successio agnatorum sit compatibilis cum contemplatione agnationis.

D I S C. XXVI.

Pistorien. fideicommissi de Cancellariis.

De eadem materia, an sub nomine filiorum, & descendendum

tum masculorum veniant solum masculi agnati & per masculum, vel etiam masculi cognati per feminam.

D I S C. XXVII.

Romana fideicommissi de Pontianis.

De eadem materia, an scilicet in fideicommissio ordinato pro filiis, & descendendum masculis, veniant solum masculi immediati ex femina agnata.

D I S C. XXVIII.

Parmen. fideicommissi de Garziis.

De eadem materia concursus plurium masculorum ad fideicommissum masculinum, an sub nomine masculorum, quantum certum sit testatorem sensisse etiam de masculis cognatis per feminam, veniant solum masculi immediati procreati ex femina agnata, & sic per unum medium femininum, vel etiam omnes, etiam per duplex medium femininum; Et an hæc differentia sit considerabilis, necne.

D I S C. XXIX.

Bononien. fideicommissi de Barberiis.

De eadem materia, an scilicet vocatis masculis ex feminis agnatis, veniant solum masculi immediati, vel etiam immediati per duplex medium femininum; Et an vocatio filiorum hujusmodi femininum conveniat nepotibus, ac ulterioribus descendentibus.

D I S C. XXX.

Bononien. fideicommissi de Amorinis.

De eadem materia vocationis masculorum ex feminis, ut conveniat solum masculis immediatis, non autem mediatis; Et de extractione plurium vocatorum per sortes, quando hæc dicatur bene, vel male facta; Et ubi est male facta, quid sit agendum.

D I S C. XXXI.

Bononien. fideicommissi de Volta.

De eadem materia, ut sub nomine masculorum ex feminis veniant solum masculi immediati; Et an tali casu masculi immediati descendentes per duplex medium femininum excludat posteriores substitutos transversales, vel extraneos, ex dispositione textus in l. cum ams, & acutissimi.

D I S C. XXXII.

Bononien. fideicommissi de Mozzarinis.

De eadem materia, an sub nomine masculorum cognatorum veniant solum masculi per masculum, seu per unicum medium femininum, vel etiam omnes per plura media. Defectis aliquibus substitutis sub eodem ordine vocatis, an portio defecta seu educata accrescat aliis substitutis, vel remaneat libera penes hæredem gravatum; Et incidenter de aliis punctis remissivè.

D I S C. XXXIII.

Firmana primogenituræ de Julicciis.

De eadem materia, an vocatis masculis ex feminis de familia, veniant solum immediati, vel etiam alii per duplex medium femininum; Et de quibus feminis talis dispositio intelligenda sit, an scilicet solum de familia effectiva, vel etiam de contentiva & quali. Ordinato fideicommissio conventionali inter plures, si tracto temporis in aliquo ulteriori substitutionum gradu pro diverso personarum genere aliqua portio, vel species bonorum in eadem unione continuare non possit, an exinde corrumpat & resoluta censetur conventio in totum; Et aliqua de hærede, an possit alterare legem à testatore præscriptam, ut pinguis ejus voluntatem impleat, vel præventivè facere in vita id quod sibi injunctum est in morte.

Card. de Luca, Lib. X.

D I S C. XXXIV.

Neapolitana fideicommissi de Lanarvis.

De concursu utriusque sexus feminini, & masculini, an femininus ratione lineæ, vel gradus vincat masculinum, vel e contra. Et quid ubi contemplata est agnatio; Et quantum agnati veri vincant feminas, vel cognatos, non obstantes prærogativa lineæ, vel gradus, an id procedat in illis cognatis, qui de tempore facti casus jam per ariem effecti erant agnati. An facta seu artificialis renovatio familie detur in femina cognata, que sit successibilis in fideicommissio habente hoc onus.

D I S C. XXXV.

Romana associationis.

De eadem materia concursus feminæ proximioris cum masculo remotiore; Et sub nomine cippi qui veniant, an feminæ sub eo comprehendantur.

D I S C. XXXVI.

Janen. multiplici.

De eadem materia, an feminæ, vel eorum descendentes veniant sub vocabulis generalibus successorum & descendendum in concursu masculorum agnatorum, quoties Statutum exclusivum, vel alia circumstantia contrarium suadeant.

D I S C. XXXVII.

Romana fideicommissi de Ursinis.

De eadem materia concursus feminarum cum masculis ordine successivo, vel simultaneo; Et ubi per statutum successio solis masculis delata est exclusivè feminis, seu aliis ex testatoris voluntate intrat masculorum prælatio, an masculis defectis, feminæ succedant in totum, vel solum in portione in qua successissent, si fuissent masculi tanquam per speciem reintegrations.

D I S C. XXXVIII.

Bonon. donationis.

De eadem materia concursus feminarum; Et quando masculinum concipiat femininum, necne; Et in specie, an vocatis filiis nascituris, veniant feminæ; si ex filiis jam natis vocati sunt solum masculi, feminæ verò neglectæ; an ex hoc resultet argumentum, ut masculinum non concipiat femininum; Et quid in dispositione inter vivos.

D I S C. XXXIX.

Faventina primogenituræ.

De eadem materia concursus feminarum ad fideicommissa, vel primogenia agnatica; Et an ista qualitas contemplationis agnationis excludat feminas necne; Et incidenter quando transactio obstat interdictis possessoriis fideicommissario competentibus.

D I S C. XL.

Bonon. fideicommissi de Castaneis.

An sub nomine legittimorum hæredum de familia, in dispositiva, vel in conditionali veniant feminæ, vel masculi ex feminis procreati; Et quando existentia de facto personarum generis in conditione positi, licet non succedant, impediatur purificationem conditionis; Sive an genus in dispositiva, vel conditionali contentum, ac aptum comprehendere omnes, restringatur ad personas prius expressas, ubi præsertim obstat dispositio, vel ratio text. in l. cum ams, & l. cum acutissimi; Et aliqua de suspensione donec durat spes, vel potentia existentia personarum de genere prius vocato.

D I S C. XLI.

Romana fideicommissi de Glorieris.

De eadem materia, an scilicet in defectum masculorum vocatio censetur de feminis agnatis per masculos immediatos.

te procreatis, vel etiam de feminis cognatis, & per feminam descendentes, ipsamque feminam filii.

D I S C. XLII.

Romana vinea, seu fideicommissi de Monte. De eadem materia concursus feminarum, an scilicet veniant sub nomine filiorum, nepotum, & descendendum, ita ut masculinum concipiat femininum, necne; Et quid ubi praetenditur contemplata agnatio; Et quando huiusmodi contemplatio adesse dicatur; Et praeterea an agnationis ratio adiecta alicui prohibitioni talem contemplationem inducat pro exclusione feminarum, aut fideicommissum ampliet ad totam familiam.

D I S C. XLIII.

Romana fideicommissi de Denis. De eadem materia concursus feminarum, vel descendendum ab eis; Et an qualitas masculina adiecta in uno substitutionum gradu, vel in uno personarum genere, repetita censetur in altero; Et aliqua de vulgari anomalia, seu in fideicommissio impediende caducationem gradus frequentis ob corruptionem precedentis.

D I S C. XLIV.

Bononien. fideicommissi de Guidotto. De eadem materia concursus feminarum; Et an earum vocatio cum masculis intelligenda sit ordine simultaneo, vel potius successivo, & subsidiario; Et quatenus iuxta hanc secundam speciem, an intelligatur in propria linea, vel etiam in omnibus aliis.

Et restricta feminarum vocatione ad innuptas tantum, an femina nupta concurrere possint, rejecta dicta restrictione tanquam conditione inductiva viduitatis.

D I S C. XLV.

Romana fideicommissi de Baldassino. De eadem materia concursus feminarum; Et an vocata femina innupta, quae ducere debet virum assumpturum familiam testatoris, admittenda sit vidua & senex habens filios masculos familiam assumere paratos.

D I S C. XLVI.

Marsicana successio. De eadem materia concursus feminarum; Vocante scilicet testatore filios masculos, exclusis feminis, sub expressa lege, ut nihil praetendere possent, atque in defectum masculorum vocante proximiores collaterales, an sub hac vocatione veniant necne dictae feminae exclusae ad successionem fratrum institutorum in concursu remotiorum collateralium.

D I S C. XLVII.

Inter amnen. fideicommissi. De eadem materia concursus feminarum; Et an feminae tam in parte conditionali quam dispositiva, atque tam in portione propriae parentis, quam in illa patruorum concurrant cum masculis, vel eos respectivo excludant; Et de differentia inter partem conditionalem circa portionem propriam parentis, & dispositivam circa portionem patrum.

D I S C. XLVIII.

Montis Alti, seu Maceraten. fideicommissi. De eadem materia concursus feminarum, an scilicet istae quamvis expressae exclusae extantibus masculis, istis defectis succedant in fideicommissis etiam agnatis, in quibus ubi expressa contemplatio agnationis habita sit in concursu ulterioris substitutionis, eiusque purificationem impediatur.

D I S C. XLIX.

Amerina fideicommissi de Janselicibus. De eadem materia concursus feminarum cum masculis

agnatis, quos testator in una parte, seu substitutionum ordine excludit, an scilicet isti veniant sub genere masculino posito in conditione, in cuius defectum feminae vocatae sunt, vel potius exclusio in parte dispositiva influat etiam in partem conditionalem necne.

Et de doctrina Cumaniana in l. cum ita, an scilicet vocatio proximioris censetur per vulgarem, vel per fideicommissariam.

D I S C. L.

Romana primogenitura de Capisuechis. Vocatis ad fideicommissum, vel primogenituram illis de familia, quinam veniant, an illi de effectiva tantum, vel etiam de contentiva; Et quatenus etiam ista vocata censetur, quibusnam conveniat; Et an omnes idem cognomen eademque insignia gestantes, concursum in huiusmodi successione praetendere valeant; Et incidenter agitur de familiarum identitate ad alios effectus, nempe juris patronatus, nobilitatis, & aliorum iurium honorificorum.

D I S C. LI.

Retaina fideicommissi de Soldatis. De eadem materia vocationis familiae, an conveniat effectivae tantum, vel etiam contentivae, & quali; Et an ratio conservationis bonorum in familia adiecta prohibitioni alienationis, vel alteri dispositioni, ampliet fideicommissum ad personas, vel calus non expressos, ita ut veniat etiam familia contentiva, quamvis vocatio dispositiva soli effectivae conveniat.

D I S C. LII.

Romana legati de Caraffis. De eadem materia dispositionis factae ad favorem familiae, sub cuius nomine non dubitatur venire contentivam, an veniat universa familia, non curata distinctione adiutorum, seu alia diversitate, vel potius veniat tantum illa pars familiae, de qua erat testator; Et an talis dispositio sit dividua, vel individua, ita ut conveniat omnibus de familia tunc extantibus, vel potius uni tantum, & cui; Et in specie de dispositione facta ad favorem Cardinalium, & Praetorum de familia pro tempore, an uni tantum, vel omnibus conveniat.

D I S C. LIII.

Romana fideicommissi de Alberinis. De eadem materia familiae potest in parte dispositiva, vel conditionali, quae veniat, ubi non est verificabilis effectiva, an scilicet solum contentiva proxima, vel etiam contentiva remota; Et an ratio conservationis bonorum in familia ampliet praecedens fideicommissum ad universam familiam ultra personas ad illud expressae vocatas; Et de educatione ulterioris substitutionis ob defectam conditionem, sub qua illa ordinata est.

D I S C. LIV.

Faventina fideicommissi de Fenzonis. De eadem materia, an scilicet ratio conservationis bonorum in familia, vel descendencia adiecta prohibitioni alienationis, vel alteri dispositioni, inducat fideicommissum relictorium in casu mortis, vel illud ampliet ultra casus ac personas expressas; Et ubi illud non induceret, sed induceret tantum fideicommissum conservatorium, an istud impediatur dispositionem ad favorem legitimum heredum ab intestato succedentium, quamvis non sint de familia.

D I S C. LV.

Romana fideicommissi de Boncompagnis. De concursu plurium aequae vocatorum, & eisdem generis, quorum unus alterum excludere velit ob praeelectionem de eo factam a gravato; An scilicet & quando gravatus intervertere possit succedendi ordinem a testatore praescriptum, atque aliquos ex vocatis praeligere, alios vero excludere; Et an haec facultas data primo haereditario gravato in alios; Sive an eadem facultas per argumentum a contrario sensu resulet a ratione, seu voluntate per testatorem explicata, quod bona non exeat a familia vel genere vocato.

D I S C. LVI.

Parmen. fideicommissi de Anagninis. De eadem materia concursus plurium eiusdem generis, & gradus aequaliter in fideicommissio succedere debentium, quorum unus alterum excludere velit ob praeelectionem, seu dispositionis ultimam morientis; Et an data per fideicommissum facultate fideicommissarii alienandi inter sese, idempotenter facultatem disponendi per ultimam voluntatem, seu alias praeligendi unum, & alterum excludendi.

D I S C. LVII.

Romana hereditatis de Spatis. De eadem materia concursus ad fideicommissum plurium personarum eiusdem generis, quarum aliquae alias excludere praetendant ex praeelectione facta per gravatum morientem in vim facultatis datae a testatore, quomodo ista facultas exercenda sit; Et an concepta in numero plurali verificari possit in numero singulari, ac exerceri cum uno tantum, aliis omnino neglectis; Et quatenus non, quomodo inter plures exercenda sit; Et incidenter agitur de inducenda fideicommissum; Et an & quando fideicommissarius sit hereditarius gravato legitime contracto.

D I S C. LVIII.

Romana locorum monasterii. De eadem materia facultatis disponendi datae haereditario gravato, quomodo intelligenda sit compatibiliter cum fideicommissio relictorio expresso ordinario; Et an talis facultas exigat mentionem specialem, urdicatur ad exercitium deducta, vel sufficiat dispositio generalis resultantis est institutio hereditis.

D I S C. LIX.

Bonon. de Campetis. De eadem materia facultatis disponendi datae per testatorem haereditario gravato, an sit exercibilis in totum etiam per ultimam voluntatem; Et an saltem reservari debeat quarta pars ad terminos text. in Auth. contra curatorem, Cod. de rebellian.

D I S C. LX.

Bonon. fideicommissi de Felcinis. De eadem materia facultatis datae gravato eligendi, seu nominandi aliquem ad successionem, an valeat, vel potius dispositio quae dici solet captatoria; Et quatenus valeat, an electus seu nominatus dicatur habere jus a nominante, vel a testatore dante facultatem, ita ut teneatur necne ad debita nominantis.

D I S C. LXI.

Bononien. fideicommissi de Montentis. De eadem materia facultatis datae alteri eligendi, vel nominandi successorem in fideicommissio, an sit nulla tanquam in alterius voluntatem collata.

D I S C. LXII.

Romana hereditatis de Jordanis. De eadem materia, an quando fideicommissum collatum in voluntatem, vel arbitrium ipsius haereditis gravati, valeat ac sit illius obligatorium necne.

D I S C. LXIII.

Romana fideicommissi de Bonfalis. An & quando Religiosi professi, vel eorum persona Monasterium succedant in fideicommissis, sive illis obtentis per professionem priventur, aut faciant deficere fideicommissi conditionem cum aliis ad hanc materiam.

Card. de Luca, Lib. X.

D I S C. LXIV.

Romana fideicommissi de Cuppis. De eadem materia exclusionis Religiosorum; Et in specie an expressa exclusio clericorum qui sint sufficienter provisi de Beneficiis, continere dicatur exclusionem Religiosorum.

D I S C. LXV.

Bononien. fideicommissi de Passarinis. De eadem materia exclusionis Religiosorum; Et in specie, an isti ex gravato superstitibus deficere faciant conditionem, si sine filiis, etiam si ipsi sint insuccessibiles; Et an exclusio Religiosorum intelligenda veniat in concursu secularium, non autem ut Religiosus magis proximus excludatur per alterum Religiosum remotiorem.

D I S C. LXVI.

Viterbien. successio. De eadem materia Religiosorum, & an & quando Monasterium succedat necne loco filii; Et quatenus succedat, an id procedat ad favorem alterius quam ipsi Monasterii, puta ejus cui Religiosus ante professionem fecit cessionem.

D I S C. LXVII.

Parmen. primogenitura de Manfredis. De eadem materia exclusionis Religiosorum, & Monasteriorum; Et an illa conveniat clericis secularibus, si testator excludendo Religiosos adiecit etiam verbum Saeculorum; Et quatenus talis exclusio etiam clericos seculares includeret, an comprehendat illum, qui specialiter per nomen appellatum a testatore vocatus est, ob dictam qualitatem postea superventam.

D I S C. LXVIII.

Bonon. fideicommissi de Nascentoriis. De concursu personarum generis vocati, quibus obstat qualitas, seu defectus natalium; Et an & quando naturales legitimi, vel naturales tantum succedant in fideicommissis, an veniant sub genere agnatorum, vel descendentium; Et in specie, an legitimatio obventa post factum casum fideicommissi retrotrahatur in praedictum eorum quibus jus delatum, vel quaesitum esset.

D I S C. LXIX.

Bononien. fideicommissorum de Victoris. De eadem materia successio legitimatarum in fideicommissis; Et de probatione filiationis ad eundem effectum.

D I S C. LXX.

Rapollen. seu Melphien. fideicommissi. Appellatione filiorum an & quando veniant nepotes, & ultiores descendentes, tam in parte conditionali, quam dispositiva; Et quatenus etiam in hac ultima veniant, ita ut censentur vocati, an censentur etiam gravati ordine successivo, vel potius vocatio terminet in primis.

D I S C. LXXI.

Bononien. fideicommissi de Sala. De eadem materia, an sub nomine filiorum in parte dispositiva veniant nepotes, vel ultiores descendentes, ita ut gravatus restituere filiis censetur necne restituere nepotibus; Et de genere posito in conditione restringendo ad personas dispositivae vocatas.

D I S C. LXXII.

Florentina fideicommissi de Medicis. De eadem materia, an appellatione filiorum in parte dispositiva veniant nepotes; Et in specie, vocatis filiabus filiorum, an veniant filiae nepotum in exclusione filiarum ex filiis primi gradus.

D I S C. LXXIII.

Fulginate. fideicommissi de Roncallis.

An & quando filii in conditione positi censentur vocati; Et incidenter de retentione quae fideicommissario competit de bonis haereditis gravati pro reintegracione fideicommissi.

D I S C. LXXIV.

Romana fideicommissorum de Maurellis.

Stante Statuto Urbis, quod filii positi in conditione fideicommissi censentur tacite ad fideicommissum vocati, an id procedat in filiis positis in conditione tacita resultante a dispositione textus in l. cum avus, ff. de condit. & demonstr. & l. cum avus, ff. de fideicom. Et ad materiam distatam legum.

D I S C. LXXV.

Romana fideicommissi de Incafasis.

An Statutum Urbis inducens vocationem filiorum in conditione posteriorum suffragetur nepotibus ex filio praefuncto, eosque capiat.

D I S C. LXXVI.

Romana fideicommissi de Cincis.

Positis in conditione filiis, ac nepotibus per alternativam, vel etiam copulativam, an censentur omnes ex Statuto Urbis vocati per fideicommissariam, vel potius per solam vulgarem.

D I S C. LXXVII.

Aesine de Bernabuensis.

Filii in conditione positi, quando ex Statuto, vel conjecturaliter vocati essent, an vocatio intelligatur ad portionem patris, non autem patrum; Et quando ad istam etiam vocati censentur ex conjecturis; Et aliqua de transmissioe.

D I S C. LXXVIII.

Præsentina fideicommissi.

De filiis in conditione positis, ex Statuto Urbis vocatis, an censentur vocati ad solam portionem patris, vel etiam ad illam patrum; Et quatenus censentur vocati ad portionem patrum defuncti ante patrem, an sit opus ut patrem portionem agnoscat.

D I S C. LXXIX.

Romana fideicommissi de Capogallis.

An filii in conditione positi, ex Statuto vocati censentur ad ea bona, in quibus pater successit in vim substitutionis pupillaris, aliis quam ex substantia testatoris.

D I S C. LXXX.

Romana Apothecarum.

An Statutum Urbis inducens vocationem filiorum in conditione posteriorum, locum habeat quando sunt positi in conditione occasione pacti resolutivi in contractu, seu quando aliis dictum Statutum non intret; Et aliqua de vocatione etiam ad portionem patrum.

D I S C. LXXXI.

Romana domus de Guidaris.

An vocatio filiorum in conditione posteriorum resultans a Statuto Urbis, locum habeat quando filii positi sunt in conditione in reciproca inter duos haereditas itas inaequalis, quorum unus non poterat habere filios; Et incidenter aliqua de materia legitimi contradicitoris, ac de exceptione detractionum.

D I S C. LXXXII.

Viterb. fideicommissi de Perranis.

An ex vocatione activa inferatur ad passivam, itaut filii in

conditione positi censentur, ne dom vocati, sed etiam gravati, quod etiam influit ad materiam conf. 21. Oldradi.

D I S C. LXXXIII.

Parmen. fideicommissi de Venturinis.

De eadem materia, an filii in conditione positi censentur vocati etiam vocatione passiva, & sic gravati, necum ad favorem propriorum filiorum, sed etiam aliorum substitutorum vocatorum sub conditione sine filiis; Et de limitatione conf. 21. Oldradi.

D I S C. LXXXIV.

Romana fideicommissi de Maximis.

De eadem materia conf. 21. Oldradi ejusque limitatione, itaut filii non faciant deficere conditionem fideicommissi, sed illud duret in eisdem ac ceteris descendens; Et aliqua de reciproca linearis.

Et de alienatione bonorum fideicommissi substitutorum, an substituantur ratione ignorantiae, vel iustae exhereditatis & bonae fidei, cujus ratione tertius possessor sit tuus.

D I S C. LXXXV.

Bononiensis fideicommissi de Argile.

De eadem materia conf. 21. Oldradi, an scilicet & quando ab eo recedatur, itaut filii in conditione positi non faciant deficere substitutionem, sed censentur sub eorum nomine vocati, & gravati omnes descendentes in infinitum.

Non comparere proximior vocato ad fideicommissum, an remotior secundo loco vocatus possit illud petere oblata cautione refrenandi proximior venturis; Et aliqua de theorica Cumanis, an scilicet vocato proximior, vocatio terminet in primo, vel transeat ad sequentes.

D I S C. LXXXVI.

Laurenzana fideicommissi.

Ad eandem materiam conf. 21. Oldradi, quando intret ejus decisio, vel potius limitatio, itaut posito in conditione filiorum importet etiam eorum vocationem activam, & passivam cum successivo fideicommissi; Et an verba, ita quod bona semper remaneant in descendenti, dicantur stare principaliter ad inducendum fideicommissum, vel potius consecutivè, quatenus scilicet gravatus moriatur sine filiis.

D I S C. LXXXVII.

Sabinae fideicommissi de Serangelis.

De eadem materia conf. 21. Oldradi. ejusque limitationibus; Et dato progressu substitutionis ad favorem femininarum, qualium sit potior conditio, an illarum testatoris, vel illarum haereditis gravati.

D I S C. LXXXVIII.

Persina fideicommissi de Corradis.

De substitutione concepta sub conditione, si sine filiis, cui adiciatur altera, Et ab intestato per copulam, an ista intelligenda sit copulativè, vel potius alternativè; Et quando quis dicatur defunctus ab intestato, etiam si testamentum condiderit; Et aliqua de fideicommissi in casu alienationis.

D I S C. LXXXIX.

Placentina fideicommissi de Todischiis.

De theorica, seu distinctione Soccini in l. solemus, ff. de condit. & demonstr. super verbo non extantibus, an intelligatur per vulgarem, vel per fideicommissariam; Et de differentia inter istam theoricam, & regulam derivantem a conf. 21. Oldradi. cum ejus limitatione; Et aliqua de reciproca, ac etiam de praegato, seu fideicommissi universali, ubi ejus conditio defect.

D I S C. XC.

Eugubina fideicommissi de Magiis.

Ad materiam conf. 177. Oldradi. an scilicet substitutio facta in casu deficientiae locum habeat in casu non existentiae, vel potius intret caducatio.

DISC.

D I S C. XCI.

Florentina fideicommissi de Albertis.

De theorica Cumanis in l. cum ita, §. in fideicommissi, ff. de leg. 2. an scilicet vocatio alicujus ejusque filiorum expret in primo & per vulgarem, vel habeat tractum successivum per fideicommissariam.

D I S C. XCII.

Ariminen. fideicommissi de Bartolucis.

De eadem theorica Cumanis, an scilicet vocato proximior, terminet vocatio in primo, vel potius habeat tractum successivum, itaut iste censatur gravatus restituere alteri proximiori, & sic successivè.

D I S C. XCIII.

Romana fideicommissi de Romulis.

De eadem theorica Cumanis, an substitutio facta de proximior terminet in primo, vel habeat tractum successivum per fideicommissariam.

D I S C. XCIV.

Romana transactionis.

De eadem theorica Cumanis, an scilicet vocato proximioris per vulgarem, terminet in primo, vel sit per fideicommissariam cum tractu successivo.

Et de transactione inita per haereditem gravatum, & primum fideicommissarium, qui successione sperabat super futura se eventuali, an afficiat successores fideicommissarios venientes jure proprio independentè a transigentibus.

D I S C. XCV.

Januen. primogenituræ.

Ad materiam textus in l. haereditas mei, §. cum ita, ff. ad Trebell. an. Quando scilicet numerus pluralis resolvar in singularitates, & que conditio in persona plurium adjecta sufficiat, ut in singulari verificetur.

Et de materia reciproca substitutionis inter plura substitutorum genera, quando intret, necne; Et an deur in primogenituris, vel fideicommissis ordo successione retrogradus, itaut de secundo ordine fiat reversio ad primum, vel potius de secundo fiat transitus ad tertium, & sic successivè.

D I S C. XCVI.

Avenionensis fideicommissi.

De eadem materia textus in l. haereditas mei, §. cum ita, ff. ad Trebell. super resolutione numeri pluralis in singularitates; Et praesertim ubi conditio mortis plurium respicit duos gradus, an tunc cessat dicta resolutio necne.

Et de interpretatione Statuti Avenionensis prohibentis durationem fideicommissi ultra tres substitutionum gradus, quomodo intelligendum veniat.

D I S C. XCVII.

Urbevetana fideicommissi de Cervaria.

De eadem materia textus in l. haereditas mei, §. cum ita, ff. ad Trebell. super resolutione numeri pluralis in singularitates, & praesertim super limitatione ob existentiam personae praedictae, quae vel jure transmissiois, vel jure implicite vocationis praesertim debeat superioribus substitutos; Et de altera limitatione ob individuum qualitatem bonorum vel dispositionis.

D I S C. XCVIII.

Firmana fideicommissi de Casanova.

Ad eandem materiam text. in l. haereditas mei, §. cum ita, ff. ad Trebell. super resolutione numeri pluralis in singularitates, & de illius limitationibus; Praesertim de illa quando superest persona praedicta, & an hac succedat jure propria vocationis, seu transmissiois, vel potius jure successioneis ultimè morientis; Et an in transmissario censetur repetita eadem conditio idemque onus.

Card. de Luca, Lib. X.

D I S C. XCIX.

Romana fideicommissi de Fontana.

An reciproca simpliciter ordinata inter plures, quorum alii qui sint universaliter instituti, & alii particulariter, conveniant omnibus, vel potius intelligatur discretivè inter comprehensos sub eadem substitutione; Et aliqua de licità alienatione bonorum, fideicommissi non obstante.

D I S C. C.

Bonon. bonorum de Ubaldis.

De reciproca inter filios & descendentes ordinata, quando censentur linearis, & de linea ad lineam, vel potius discretiva in qualibet linea, & inter singularum linearum descendentes inter se tantum; Et aliqua de alienatione bonorum fideicommissi ex causa dotium, sive pro liberandis descendensibus a banno capitali, sive ex alia simili causa.

D I S C. CI.

Persina fideicommissi de Baptists.

De reciproca lineari quando censentur inducitur, vel potius illa censentur discretivè in singulari lineis.

D I S C. CII.

Urbevetana fideicommissi de Justinianis.

De eadem reciproca lineari, quando adesse dicatur, vel potius ordinata censentur in linea cujuslibet discretivè; Et an appellatione filiorum, tam in conditionalibus, quam in dispositivis veniant feminae.

Instituis duobus, vel pluribus, eorumque filiis ac fratribus substitutis, an sub hac substitutione veniant ipsi haereditis primi gradus superstitis; Et sic vocatis filiis fratrum institutorum, an etiam ipsi fratres veniant.

D I S C. CIII.

Sutrina successioneis.

De eadem materia reciproca linearis quando intret, necne; Et quando fideicommissum dicatur restrictum ad certam aetatem, vel certum tempus, vel potius restrictione non obstante sit indefinitum.

D I S C. CIV.

Romana seu Urbevetana successioneis.

De eadem materia reciproca linearis, & de differentia inter unam, vel plures lineas ab initio constitutas.

D I S C. CV.

Firmana fideicommissi de Manardis.

De eadem materia reciproca linearis, & de differentia ubi illa concepta est in numero singulari, puta, Est unus &c. an conveniant omnibus, ac resolvar in pluralitatem.

D I S C. CVI.

Romana palatii de Capranica.

De reciproca contenta in dispositione vocante ab initio plures personas, plures diversas lineas constitutas, an intelligatur discretivè inter descendentes cujuslibet lineae, non autem de linea ad lineam, vel potius etiam isto secundo modo ob rei individualitatem, vel quia disponens consideravit omnes tamquam de uno genere, seu linea.

D I S C. CVII.

Persina fideicommissi de Ansdaris.

De caducatione secundae substitutionis ob caducationem primae; Et quando corrupto antecedenti gradu substitutionis, caducentur sequentes; Vel potius intret vulgaris in fideicommissi, seu anomala, ad theoricam Bart. in l. quamdiu, ff. de acquir. haeredit.

D I S C. CVIII.

Romana domus. An utraque vulgaris directæ, vel in fideicommissio, aliâ Anomala, contineatur sub compendiosa substitutione facta in legatis, & fideicommissis particularibus, ad effectum præservandi ad educationem resiliante à corruptione gradus præcedentis; Et quid in hoc operetur favor pie causæ substituta.

D I S C. CIX.

Romana restitutionis dotis. An & quando secunda substitutio dicatur alterius accessoria, & dependens, ita ut prima caduca, vel cessante, illa quoque cesset; Vel potius stet independenter, ac de per se non subiecta educationi substitutionis antecedentis. Et incidenter, an verba importantia libertatem sint compatibilia necne cum fideicommissio.

D I S C. CX.

Romana legatorum. An ad effectum educationis, seu juris accrescendi, vel non decrescendi, substitutio regulatur iure institutionis, vel primæ dispositionis, ita ut non data substitutione universalis, vel ea data, & caduca, substitutio particularis in usufructu, vel alia re particulari efficiatur universalis, eo modo, quo de prima institutione sequitur; Et incidenter, an institutus hæres in usufructu, post cuius mortem alter sit vocatus ad proprietatem, dicatur hæres pleno iure, ita ut vocatus post eius mortem censeatur substitutus, tam ad effectum educationis quam detractionum & alios, vel potius habeatur iure legatarii, alter autem censeatur hæres directus ab initio.

D I S C. CXI.

Romana juris accrescendi. De iure accrescendi quando intret inter substitutos, & ad eorum favorem, vel potius portio defecta cedat commodo hæredis gravati. Et quando plures in eadem dispositione gravati, dicantur conjunctive, vel verbis; Et quando substitutiones dicantur particulares, vel universales.

D I S C. CXII.

Faventina hereditatis. De transiitione fideicommissi conditionalis in filios substituti premorientis gravato pendente conditione, an & quando intret necne ad effectum concursus cum aliis substitutis superstitibus. Atque pluribus simul substitutis, si aliqui deficiant ante factum casum fideicommissi, vel non existant, an istorum portio caduca remaneat penes hæredem gravatum, vel potius accrescat aliis substitutis.

D I S C. CXIII.

Narnien. fideicommissi. De eadem materia transiitionis, ad eundem effectum, de quo in precedentiibus, pro admittendo scilicet concursu filiorum substituti premorientis cum aliis substitutis superstantibus.

D I S C. CXIV.

Bivuntina fideicommissi. De eadem materia transiitionis fideicommissi conditionalis in filios substituti premorientis ex conjecturis.

D I S C. CXV.

Tuderina fideicommissi de Accusis. De extensione fideicommissi ad filios primi substituti, vel gravati in exclusionem ulterioris substituti, ex dispositione textus in l. cum avus, & l. cum acutissimi, etiam in testamento transiitionis, atque de supplatione per legem faciendam. Casus per testatorem omisi, per eum tamen verisimiliter voluit.

D I S C. CXVI.

Senogallien. fideicommissi de Verzillis. De extensione fideicommissi ad casum omnium, ad materiam textus in l. placet, ff. de liber. & posthum. an scilicet institutio, vel respectiva substitutio facta de posthumo, seu ventre tunc prægnante uxoris, conveniat filiis postmodum ex eadem, vel diversâ uxore procreatis.

D I S C. CXVII.

Senen. primogenitura de Spenazzis. Vocato primogenito alicujus, an primogenitura extendatur ad secundo & tertio aliosque posteriores genitos ejusdem, vel potius restringatur ad primogenitum, in quo dispositio effectum sortita sit, ejusque lineam.

D I S C. CXVIII.

Romana census seu fideicommissi. De fideicommissio resultante a verbis enunciativis, seu præsuppositivis, habentibus tamen relationem ad aliam dispositionem faciendam, an illa non sequuta, remaneat dispositio perfecta necne, vel potius tamquam remanens in terminis velleitatis evanescat.

D I S C. CXIX.

Sutrina, seu Civitatis Castellæ fideicommissi. Dispositio testatoris, ut veniente certo casu servari debeat testamentum ejus patris, vel alterius majoris, an intelligi debeat per veritatem, ita ut succedat persona in testamento relato vocata, ac verè censeatur paterna dispositio, vel potius per similitudinem; Et quatenus testamentum relatum nullum contineat fideicommissum, an istud referens evanescat.

D I S C. CXX.

Hydruntina hereditatis. Facta substitutio sub duplici conditione mortis hæredis instituti abique filiis, & ab intestato, an requiratur copulativus utriusque conditionis concursus, vel sufficiat alternativus; Et an dictæ conditiones adjectæ filiis hæredis gravati, conveniant etiam ipsimet primo hæredi, ita ut sufficiat in eo verificari pro exclusione substitutionis.

D I S C. CXXI.

Astina substitutionis. An substitutio pupillaris in re certa vim habeat directæ, vel potius sit omni tempore fideicommissaria.

D I S C. CXXII.

Romana successio de Fabritiis. Substitutio compendiosa facta filio impuberi instituto in re certa, an intra tempus pupillaris ætatis sit directæ, ita ut trahatur ad totum, etiam ad bona propria pupilli.

D I S C. CXXIII.

Horviana bonorum. An & quando substitutio pupillaris tacta contenta sub compendiosa facta filio pupillo universaliter instituto, habeat vim omnino directæ, ita ut excludat matrem à legitima, vel potius censenda sit omni tempore fideicommissaria.

D I S C. CXXIV.

Romana hereditatis de Gabrielibus. An substitutio compendiosa facta per pagulum filio impuberi per verba communia, contineat directam pupillarem, vel potius sit omni tempore fideicommissaria, etiam matre non existente in medio, quoniam restricta est ad hereditatem, ac bona ipsius testatoris.

D I S C. CXXV.

Rossanen. An premorientis substituto, pupillaris substitutio caducetur, vel

vel potius transmittatur ad substituti hæredes sanguinis, vel etiam extraneos, ad textum in l. qui patri, ff. de acqu. hered.

D I S C. CXXVI.

Nullius, seu, &c. fideicommissi. De tacita pupillari comprehensa sub vulgari quando intret necne; Et quid de fideicommissaria sub eadem vulgari contenta; Et præsertim, an sicut dicta tacita pupillaris cessat existente matre in medio, idem quoque sequatur existente patre, quia substitutio facta sit per avum paternum.

D I S C. CXXVII.

Jannen. fideicommissi de Levantibus. An substitutio vulgaris concepta in casu non natiuitatis, seu non existentia, contineat etiam sub fideicommissariam in casu existentia; & mortis. Et an substitutio facta uni, qui scripsit est hæres in testamento, repetita censeatur alteri instituto in codicillis cum revocatione primæ institutionis, vel potius revocata institutione, revocata etiam censeatur substitutio.

D I S C. CXXVIII.

Reatina fideicommissi de Clavellonibus. Quando dicatur adesse fideicommissum particulare contradistinctum ab universalis, & de effectibus ex hac inspectione resultantibus; Et an prohibito alienationis restricta ad certa bona inducat fideicommissum particulare distinctum ab universalis, & quatenus non inducat, quos effectus dicta restrictio operetur.

D I S C. CXXIX.

Uybinaten. prædij. De eadem materia, an scilicet inter easdem personas ad fideicommissum universale vocatas inductum censeatur fideicommissum particulare super certis bonis, ob aliquam particularem prohibitionem, seu aliam dispositionem in eis factam.

D I S C. CXXX.

Asulanæ fideicommissi de Miglianis. An fideicommissum sit universale comprehendens etiam bona mobilia, & fructus maturatos, seu collectos, ac extantes de tempore mortis testatoris, vel potius sit particulare restrictum ad bona stabilia, vel quæ stabilius loco habeantur; Et quatenus sit universale comprehendens mobilia, & fructus, quatenus mobilia restitui debeant, & quomodo fructus non extantes debeant restituari.

D I S C. CXXXI.

Romana fideicommissi de Coronis. An & quando sub fideicommissio veniant prælegata facta eidem hæredi gravato, seu legata facta aliis effecta caduca, seu cadentia sub caducitate penali, Et de differentia inter casum caduci & casum caducitatis.

D I S C. CXXXII.

Bononien. fideicommissi de Bolognetis. De eadem materia, an scilicet prælegata veniant sub fideicommissio universalis, & de conjecturis id suadentibus.

D I S C. CXXXIII.

Firmana fideicommissi de Fulchis. De eadem materia prælegati cadentes necne sub fideicommissio universalis, sive sub particulari omnium bonorum stabilius; Et quando dicendum non sit prælegatum distinctum à fideicommissio, sed potius quod importet quandam majorem portionem unius ex vocatis ad unum, & idem fideicommissum.

D I S C. CXXXIV.

Romana fideicommissi de Casis. An, & quando fideicommissum capiat bona propria hære-

dis, vel ei iure proprio competentia; Et quando testator gravare possit heredem in bonis propriis; Et quatenus possit, quando censeatur voluisse.

D I S C. CXXXV.

Romana primogenitura de Cardellis. De eadem materia potestatis gravandi heredem in bonis propriis, seu proprio iure competentibus; Et in specie, an in bonis donatis contemplatione matrimonij possit donator adiacere fideicommissum cum ordine primogenituræ in præjudicium aliorum filiorum; Et incidenter aliqua de onere multiplici in iuncto gravato, an cesset ob reservatam facultatem gravanti deputandi alium administratorem.

D I S C. CXXXVI.

Mutinen. primogenitura. De eadem materia, an fideicommissum adijci possit in bonis propriis honorati, & gravati; Et in specie, an ad fideicommissum, vel primogenituram ordinatam occasione primi matrimonij, ac in donatione illius contemplatione facta, vocati censeantur, vel ex intervallo pro ipsum patrem ordinatorum vocari possint sicut ac defuncti aliteri matrimonij; Et incidenter, an primogenitura imputari debeat in legitimam primogeniti; Et an secunda dispositio sit eadem cum prima, & in eus exceptionem.

D I S C. CXXXVII.

Romana donationis de Cævis. De eadem materia potestatis ordinandi fideicommissum in bonis non suis, sed hæredis gravati, seu ad ipsum jure proprio spectantibus; Et in specie de fideicommissio, quod ordinetur in bonis donatis contemplatione matrimonij ad favorem extraneorum, & ultra filios ex eo procreatos.

D I S C. CXXXVIII.

Romana donationis de Alabona. De eadem materia potestatis gravandi fideicommissio honoratum in bonis propriis, seu iure proprio competentibus; Et in specie, an in vim reservationis adijcendi vincula & fideicommissa in donatione facta contemplatione matrimonij, adijci possit fideicommissum ad favorem extraneorum post illos defectos.

D I S C. CXXXIX.

Romana donationis de Andofillis. De eadem materia ordinandi, vel prorogandi fideicommissum, sive aliud onus adijcendi in bonis propriis illius qui honoratur; Et in specie, an donator ex intervallo adijciat onera in bonis donatis ob augmentum aliorum bonorum. Et quatenus ille qui honoratur, secundam dispositionem acceptare non possit cum tali onere ex defectu consensus, puta quia Pupillus, &c. an talis consensus suppleri possit ac debeat per iudicem, & tutorem.

D I S C. CXL.

Romana donationis de Silla. An facta donatione contemplatione matrimonij cum facultate donatori reservata adijcendi substitutiones, vel fideicommissum, talis sola reservatio inducat necne fideicommissum etiam sine alio actus; Et quatenus induceret, an intelligatur solum de filiis, & de dependentibus ex illo matrimonio, vel de omnibus aliis, quamvis ex diversis matrimoniis; Et incidenter, an allectio alicujus cognati in familiam propriam sit revocabilis; Et de transiitione, an obstat venienti iure suo independenter.

D I S C. CXLI.

Senen. fideicommissi de Tantucciis. An & quando fideicommissum ordinari possit per contractum, ita ut valeat necne; Et quando dicatur universale de omnibus bonis, vel particulare in certis bonis, & quomodo id dignoscatur, cum aliis ad hanc materiam

teriam fideicommissi per contractum, ubi praesertim agitur de reciproco favore agnationis, & accedit iuramentum.

D I S C. CXLII.

Narnien. praedis.
De eadem materia fideicommissi conventionalis, an praesupposita illius validitate, aliquid speciale in eo dignoscatur circa transmissionem faciendam per morientem conditione pendente.

D I S C. CXLIII.

Firmana praesens fideicommissi de Bolognesis.
An, & quale fideicommissum inductum dicatur, si testator prohibita aliquorum bonorum alienatione, assignavit rationem, quia voluit esse supposita fideicommissi in perpetuum, non exprimitur quomodo, & ad cuius favorem.

D I S C. CXLIV.

Senogallien. fideicommissi de Seculis.
De fideicommissio ordinato ad favorem filiorum, & haereditum, an requiratur utraque qualitas copulativè, vel una earum alternativè sufficiat, ita ut verbum haeres stet qualificativè, vel potius ampliativè.

D I S C. CXLV.

Romana de Gratis.
De eodem appellatione scilicet haereditum, qui veniant in materia fideicommissaria.

D I S C. CXLVI.

Bononien. fideicommissi de Medico.
De verbo seu vocabulo *progenies*, cui conveniat, Et an sub eo tam in dispositiva, quam in conditionali veniant feminae, eorumque descendentes; Et aliqua ad materiam text. in l. cum avus, & l. cum acutissimi, an procedant in dispositione transverfalis, & quando.

D I S C. CXLVII.

Mantuana fideicommissi.
Ad cens. 68. Ancharani, an scilicet facta substitutione filii masculi in casu mortis omnium filiorum ipsius testatoris sine filiis, substitutio restringatur ad solos masculos, quos ipse haeres instituit, vel etiam sub tali conditione veniant eisdem testatoris filiae feminae per ipsum in dote, seu alia re particulariter instituta.

D I S C. CXLVIII.

Parmen. fideicommissi di Scuffonis.
De fideicommissio ordinato in casu inquisitionis, & delicti, an dicatur apertum per solam inquisitionem, & incarcerationem, si inquisitus ante condemnationem, vel contestationem liti obicit in carcere; Et de conclusione, an pena non declarata in vita possit declarari post mortem, atque prosequi causa criminis; Et an istud dicatur fideicommissum poenale, vel conditionale.

D I S C. CXLIX.

Romana hereditatis de Mustis.
De fideicommissio ordinato in casu criminis laesae Majestatis divinae, vel humanae, an purificatum dicatur ex eo quod gravatus sacerdotem occiderit, Et an huiusmodi substitutionibus locus fiat ex solo delicto absque eo quod sequatur effectus confiscationis.

D I S C. CL.

Romana seu, &c. Officiorum.
Ordinata in testamento duplici substitutione in casu mortis, & in casu delicti, & confiscationis, si deinde in codicillis testator dicat revocare onus substitutionis, ita ut bona haereditaria libera remaneant, An revocata censetur, vel potius subsistat substitutio in casu delicti, & confiscationis.

nis: Et remissivè de validitate substitutionis ad excludendam confiscationem, Et de inclusione legitime sub hoc fideicommissio poenali.

D I S C. CLI.

Perusina transaktionis.
De eadem materia fideicommissi in casu delicti, eo scilicet ordinato cum pluribus filiis ad favorem extranei obligati ad restituendum eisdem in gratiam restituti; An uno tantum restituito, huic solum propria portio restitui debeat, vel potius tota hereditas, & sic etiam portiones a filiorum filiorum in statu banni, & indignationis Principis continuantur, & decedendum.

Et aliqua de fructibus ab hoc extraneo ita substituto in casu delicti, ipsis haereditibus reintegratis restituendis, & quomodo, & a quo tempore.

D I S C. CLII.

Romana seu Comen. locorum montium.
De substitutione haereditibus aliis liberè institutis facta in solo casu delicti, An importet bonorum haereditarium vinculum, ita ut eorum liberam dispositionem impediatur; Et an facta casu talis institutionis competat substituto jus vindicandi bona ante delictum distracta.

D I S C. CLIII.

Romana seu Lanuvii. locorum montium.
An sicut substitutio in casu delicti non impedit alienationem, vel liberam bonorum dispositionem antequam fiat casus, ita etiam sequatur in casu substitutionis ob ingressum in Religionem, ita ut facta casu substitutionis, ista retrahatur necne ad bona modo tempore alienata. Et aliqua de valida exclusione, seu privatione ingredientium Religionem, seu vitam clericalem profitentium.

D I S C. CLIV.

Neapolitana hereditatis.
De fideicommissio, vel substitutione in casu non implementi vel inobstantia, aut contraventionis alii cuius praecipit testatoris, an dicatur fideicommissum poenale, vel conditionale: Et de differentia, ubi praecipit, vel adimplementum adjectum est per viam conditionis, vel per viam modi, & de effectibus exinde resultantibus: Et quae sint praecipit non obligatoria: Et in specie de illo de non transigendo.

D I S C. CLV.

Romana hereditatis de Rubis.
De eadem materia fideicommissi ordinati in casu non implementi, vel contraventionis, An dicatur poenale, vel conditionale: Et an adversus adimplementum in tempore competat necne restitutio in integrum.

D I S C. CLVI.

Placentina hereditatis.
De eadem materia fideicommissi, vel substitutionis ordinatae in casu alicujus non implementi infra certum terminum demandati, & in specie super erectione Monasterii juxta casum praecedentem: Et an consistat debeat de praecedentibus diligentius, quod opus prius demandatum adimpleri non poterit.

D I S C. CLVII.

Bononien. primogeniturae.
De fideicommissio poenali, & caducitatis ex capite alienationis contra praecipitum testatoris, quando intret necne: Et an solus consensus praestitus per habentem jus vel spem successione alienationi factae per fideicommissi possessorem inducta eandem poenam caducitatis contra consentientem.

D I S C. CLVIII.

Civitatis Castellanae fideicommissi.
De eadem materia fideicommissi ratione alienationis, quando illud

do illud aperiri dicatur: Et de differentia inter casum, in quo agatur ad fideicommissum ad ipsam rem alienatam tantum, & casum in quo ratione alienationis unius rei agatur ad caducitatem totius hereditatis.

D I S C. CLIX.

Sublacon.
Alienatio prohibita sub poena caducitatis, An veniant reciproca donatio facta per praepositorum conjugem ad favorem superstitis; Et an veniat impositio census facta super melioramentis, vel pro ea rata, pro qua idem gravatus eandem rem ab antiquo onere liberavit alterius census.

D I S C. CLX.

Romana domus de Antoninis.
De invalida alienatione bonorum fideicommissi etiam in casibus aliis de jure permittis, ob male servatum ordinem in eisdem bonis distrahendis.

D I S C. CLXI.

Tropien.
De valida, vel invalida alienatione bonorum fideicommissi, ubi accedat licentia Superioris.

D I S C. CLXII.

Mediolanen. fideicommissi.
Bona alienata pro aere alieno testatoris, & postea recuperata an reintendant in fideicommissum; Et de materia aere alieni, vel detractionum non percipiendarum ex bonis particulariter alienari prohibitis.

D I S C. CLXIII.

Romana fideicommissi, seu Salviani de Pacificis.
De valida, vel invalida alienatione bonorum fideicommissi pro expensis litium, ac aliis pro servitio ejusdem fideicommissi, Et quid pro alimentis gravati: Et quae expensae per fideicommissi successorem refici debeant, Et an in eis teneatur gravatus imputare fructus.

D I S C. CLXIV.

Firmana fideicommissi de Naxingueris.
De alienatione bonorum fideicommissi pro dissolvendo aere alieno testatoris, quando dicatur bene, vel male facta.

D I S C. CLXV.

Reatina bonorum de Canalis.
De facultate alienandi bona fideicommissaria cum derogatione fideicommissi, quando dicatur valida, & effectum sortitura, vel potius surreptitia, seu male executata. Et de concursu creditorum gravati ad huiusmodi bona fideicommissaria in vim talis facultatis distracta.

D I S C. CLXVI.

Maceranen. census.
De eadem materia derogationis fideicommissi, & facultatis, obligandi ejus bona sub onere extinguendi debitum infra certum tempus, an dicta temporis limitatio obstat creditori; Et an hic teneatur prius excutere bona libera debitoris, postea vero agere ad fideicommissaria.

D I S C. CLXVII.

Bononien. diminutionis fideicommissi.
An facta alienatione cum licentia Principis, vel Magistratus ad id potestatem habentis aliquorum, vel jurium definitorum fideicommissi particulari, cui Princeps, vel Magistratus derogaverit, dicatur in hac parte diminutum fideicommissum, vel potius haeres ex relictibus bonis hereditatis universalis teneatur supplere.

D I S C. CLXVIII.

Romana fideicommissi de Merzaris.
An gravatus fideicommissio possit bona fideicommissaria permutare cum seipso, & alia aequè idonea subrogare; Et incidenter, an ratio conservacionis bonorum in familia adjecta prohibitioni alienationis, vel alteri dispositioni, sit apta restringere praecedens fideicommissum restitutorium ad favorem omnium descendendum indefinitè ordinatum, ita ut non nisi agnatis conveniat.

D I S C. CLXIX.

Auximana, seu Anconitana.
An in bonis gravati, seu postitoris fideicommissi competat hypotheca ob alienationes bonorum, si non impleta onera sibi incumbentia. Et quatenus talis gravatus expressè obligaverit ad onerum implementum, a quo tempore hypotheca desumenda sit, an scilicet a die factae obligationis, vel a die contraventionis & non implementi, praesertim in concursu hypothecae dotis restituendae ad favorem uxoris ejusdem gravati.

D I S C. CLXX.

Romana liberationis a molestis.
De apertura, seu restitutione fideicommissi etiam ante tempus, vel purificatam conditionem ob alienationes, & dispositiones ad textum Imperatoris, ff. ad Trebell. Et quid in praedictum creditorum gravati. Et de alimentis debitis ipsimet gravato, ejusque filiis, & aliis in concursu ejus creditorum ex bonis fideicommissi.

D I S C. CLXXI.

Romana donationis de Jordanis.
De eadem materia alimentorum, quae in concursu creditorum gravati fideicommissi, isto vivente praetenduntur per filios in spe vocatos ad fideicommissum.

D I S C. CLXXII.

Bononien. de Caccialupis.
An transactio inita per haereditatem gravatum cum praetendentibus habere jus super bonis fideicommissariis, censetur facta nomine proprio, & ad propriam utilitatem, unde uti valeat iuris cessis, vel dimissis contra fideicommissarium, Vel potius censetur inita hereditario nomine. Et incidenter, an vocato ultimo genito ejus qui plures habebat filios, veniat primogenitus qui aliis defunctis remansit unicus.

D I S C. CLXXIII.

Mantuana primogeniturae, seu transaktionis.
An, & quando transactio inita per gravatum, vel feudatarium, aut similem, afficiat successorem in fideicommissio, vel feudo, venientem jure proprio independentem.

D I S C. CLXXIV.

Civitatis Castellanae fideicommissi.
De eadem materia, An transactio obstat fideicommissario jure proprio venienti independentem a transigente.

D I S C. CLXXV.

Syolana fideicommissi.
De divisione inter plures gravatos, vel fideicommissarios, an per eam praedictetur successores venientibus ex propria persona, ita ut per eam fideicommissum respectivè sublatum censetur; Et an descendentes unius linea, ob deterioratam, dissipatam, vel evictam eorum portionem, regressum habeant ad portionem extantem alterius linea; Et an onera adjecta uni portioni respectivè ad ejus extinctam durent, si talis portio diminutionem patiat.

D I S C. CLXXVI.

Lavertana bonorum.
An per consensum praestitum alienationi censetur solum remitti.